

man fjernede den delvise forældrebetaling, og det vil egentlig være lidt synd. Derfor tror jeg, at det et eller andet sted er nødvendigt, at der er en eller anden form for egenbetaling. Der er flere, der har været inde på, at man kunne lave en egenbetaling, der f.eks. modsvarer kostudgifterne på turen. Man kunne også finde andre løsningsmodeller. Jeg tror, at det vil være et godt sted at lande, således at der er en eller anden form for forældrebetaling med inde i billedet.

Så er det sikkert rigtigt, at der findes eksempler på forældre, som ikke har råd til at betale, selv om det er ganske få. Selv om de prioriterer børnene meget højt, og selv om de virkelig sparer sammen for at have råd til det, så har de ikke råd til det. Men spørgsmålet er så, om vi skal ændre hele lovgivningen og hele systemet af hensyn til nogle få, eller om det ville være mere hensigtsmæssigt, at vi gik ind og sagde, at vi laver en selektiv hjælp i de enkeltstående tilfælde. Det kunne jo gøres, og så ville problemet være løst.

Det er imidlertid også, som det er blevet nævnt, lidt problematisk – det er så også det, Ombudsmanden er inde på – hvis det er sådan, at indholdet af turen er undervisningsagtigt, for så er det ikke rimeligt, at der finder en betaling sted, da det, som flere ordførere har været inde, er et princip, at undervisningen er gratis i Danmark. Så når det gælder de ture, hvor der udelukkende er tale om, at det er en del af undervisningen, tror jeg ikke, at vi kommer uden om, at det i princippet skal være gratis.

Vi er i Fremskridtspartiet ligesom de øvrige partier, der er med i forliget, indstillet på, at debatten fortsætter mellem forligspartierne, og vi er ret sikre på, at forligspartierne finder en fornuftig og afbalanceret løsning på problemet, som også tilgodeser Ombudsmandens indvendinger.

Tove Videbæk (KRF):

Enkelte dele af dette lovforslag er vi enige i. Vedrørende lejrskoler så har eleverne mødepligt, og de er en integreret del af undervisningen, som forberedes og efterbehandles i undervisningstiden, og derfor mener vi, at disse lejrskoler som udgangspunkt bør være gratis. Dog kan der opkræves et lille beløb for bospisningen under opholdet.

Vedrørende decideret ferieture, charterrejser, hytte- og skiture mener vi, at forældre og elever

selv må betale hele gildet, og disse rejser mener vi bør lægges uden for skoletiden.

Vedrørende skolerejser så kan en skolerejse være en udvekslingsrejse med en skole i et andet land, en rejse til en skole i en venskabsby, en rejse for at øve sig i et fremmed sprog osv. Den slags rejser mener vi er meget nyttige, for på disse skolerejser kan eleverne lære noget om geografi, historie, sprog, kultur osv. Til gengæld mener vi, at der godt kunne være en egenbetaling med et rimeligt loft til disse skolerejser, således at alle familier har en mulighed for at betale denne. Det er jo heller ikke nødvendigvis forældrene, der skal betale beløbet. De unge eller de store børn kan selv være med til at samle pengene sammen f.eks. via arbejde, teaterforestillinger, bankospil, opsparing eller en hel række andre ting.

Vi mener, at princippet med, at man selv skal betale lidt, er et sundt princip, og i dette tilfælde kunne det være med til at lære de unge eller de store børn lidt om at yde, før man kan nyde. I de tilfælde, hvor et socialt meget dårligt stillet ungt menneske derimod ikke kan være med til at skaffe de nødvendige midler, mener vi, at der skal være en mulighed for, at dette unge menneske kan søge og få en friplads.

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Det var jo ikke en uinteressant debat at lytte til. Ministeren indledte med at fortælle, at en begrænset deltagerbetaling var rimelig. Derefter kom Socialdemokratiet og udtrykte stærkt behovet for præcisering – klare retningslinjer – og sluttede med at sige, at der godt kunne være tale om en vis brugerbetaling eller gebyr.

Så kom Det Konservative Folkeparti og gjorde opmærksom på, at de eksisterende tilstande sandelig godt kunne resultere i en social slagside. Jeg kan kun være enig. Socialistisk Folkeparti kunne tilslutte sig ideen, og sådan kunne jeg gå videre. Det Radikale Venstre understregede gratisprincippet.

Alle havde i et eller andet omfang et par pæne ord at sige om forslaget. Måske lige bortset fra Dansk Folkeparti, der meget understregede det kommunale selvstyre. Jeg følte mig lidt hensat til tiden omkring århundredeskiftet, hvor Venstrebønder understregede det meget stærkt, men i hvert fald sluttede Fremskridtspartiet af med også i et vist omfang at kunne støtte forslaget. Vi står altså i en situation, hvor